

Hans Coumans, man van de heuvels

Ben effe weg!

Hans Coumans werd op 19 maart 1943 geboren in Schin op Geul. In zijn jonge jaren bezocht hij korte tijd de Stadsacademie in Maastricht en werkte hij als leerling in het atelier van Charles Eyck. Hij hield het er niet lang uit. Daarvoor was hij te zeer een vrijbouter met een duidelijke eigen mening. Om de kost te verdienen vervaardigde hij veel muurtaferelen in de horecaondernemingen in Valkenburg. Spoedig daarna legde hij zich toe op het schilderen van stillevens en landschappen in het Zuid-Limburgse heuvelland. Erkenning voor zijn talent kreeg hij vanaf zijn vijfentwintigste met name door de realistische portretten. Uiteindelijk realiseerde hij als autodidact een omvangrijk oeuvre van enkele duizenden werken en verwierf daardoor bekendheid in Zuid-Limburg. Zijn werken bestaan hoofdzakelijk uit klassieke thema's als landschappen en dorpsgezichten, stillevens en portretten. Hans Coumans had een opmerkelijke

werk was in Valkenburg, vaak staande op de brug aan het begin van de Grotestraat. Soms schilderend en vaak pratend met de omstanders. Dan was hij in zijn element. Moest hij even weg dan zette hij een bordje bij zijn ezel, het palet, het flesje bier en het schilderij in wording, met de tekst: "Ben effe weg."

Zelfportret 1983.

Op weg naar een kunstmarkt in Nijmegen verongelukte hij op 16 november 1986 in Heusden. Hij werd slechts 43 jaar oud. Veel te jong dus en er had nog veel van zijn hand kunnen ontstaan. De expositie gaat van start op 22 juni, de dag van de Montmartremarkt op het Casino-plein en sluit af op 24 augustus, de dag van de kunstmarkt van kunstkring Henri Jonas in het centrum van Valkenburg. Beide markten zullen een link leggen met deze Coumans-tentoonstelling in het museum. Al met al ontstaat er zo een grootse hommage aan de kunstenaar Hans Coumans. En dat verdient hij ten volle. <<

Geulzicht Valkenburg 1974.

maatschappijkritische houding en hij ageerde geregeld tegen allerlei vormen van onrecht. Hij vervaardigde veel politieke werken, waarbij hij actuele misstanden op een vaak indringende en sarcastische manier aan de kaak stelde. Zijn stijl valt onder te brengen onder de naturalistische schilderkunst, maar bevat ook impressionistische elementen. Hij had een traditionele houding ten opzichte van de schilderkunst en liet zich vooral inspireren door de schoonheid van de natuur. Oudere Valkeburgers zullen hem zich zeker nog wel herinneren als de kunstenaar die aan het

Grotestraat Valkenburg 1983